

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสการปฏิรูปการศึกษาที่เกิดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจที่ต้องอาศัยฐานความรู้ภาวะวิกฤต และการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ความก้าวหน้าของวิชาการใหม่ๆ เกี่ยวกับพัฒนาการของสมองและศักยภาพการเรียนรู้ของมนุษย์ฯลฯ เหล่านี้ ก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมท้าทายต่อการปฏิรูปการศึกษาเพิ่มขึ้น อาจกล่าวได้ว่าการปฏิรูปการศึกษาเป็นไปเพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาประเทศให้สามารถเข้าสู่มาตรฐานสากลในทำนองการแข่งขันที่รุนแรงนั่นเอง (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2544, หน้า 2)

ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการบริหารการศึกษาของไทยในอดีตถึงปัจจุบัน พบว่า ปัญหาสำคัญที่เกี่ยวกับการบริหารและจัดการศึกษา คือ การรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ขาดเอกภาพในการบริหาร ขาดการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเนื่องจากนโยบายทางการเมืองและความไม่ประสานสันพันธ์กันระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา การศึกษาไม่สามารถพัฒนาคนให้มีคุณภาพสมบูรณ์แบบกับสังคมโลก ไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและท่องเที่ยว ประชาชนไม่มีบทบาทและส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง (อุทัย บุญประเสริฐ, 2543, หน้า 18-24)

เช่นเดียวกับในรายงานปฏิรูปการศึกษาต่อประชาชน (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2544, หน้า 8-10) ที่กล่าวถึงปัญหาการบริหารการศึกษาของไทย ที่ทำให้การจัดการศึกษาไม่บรรลุผล โดยมีสาเหตุจาก 1) การบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้ผู้ปฏิบัติครอบคลุมค่าใช้จ่ายส่วนกลางโดยขาดการมีส่วนในการร่วมคิด การบังคับบัญชาเหล่าระดับ ขั้นตอนการทำงานช้าช้อนทำให้ใช้เวลาในการตัดสินใจและดำเนินงานล่าช้า สถานศึกษามีมือสื่อสารในการบริหารจัดการ ขาดบรรยายกาศและแรงจูงใจสำหรับผู้บริหารหรือครุกรุให้คิดริเริ่ม และไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ชัดเจนและสมบูรณ์แบบ 2) ขาดเอกภาพด้านนโยบายและการบริหาร มีหน่วยงานบริหารการศึกษามากเกินไป ไม่มีการประสานงานกัน ทำให้การทำงานซับซ้อนสิ้นเปลืองทรัพยากร

ผู้ปฏิบัติเกิดความสับสน 3) ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดการศึกษาของไทยถูกมองว่า เป็นหน้าที่ของรัฐ ของสถานศึกษา ของผู้บริหารและครู ที่มีระบบราชการเป็นกลไกสำคัญของการ จัดการ โดยไม่ได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ครอบครัวและชุมชน

จากสภาพปัจจุบันดังกล่าว ทำให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของชาติ เกิดความตระหนักและเห็นว่า ถ้าการศึกษาของชาติยังคงเป็นเช่นนี้ต่อไปอาจเกิดผลเสียแก่สังคม และประเทศชาติได้จึงมีความพยายามผลักดันให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้น เริ่มต้นจากการประกาศ ใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ซึ่งมีเนื้อหาสาระที่ให้ความสำคัญต่อ ประชาชนและการศึกษาของประเทศอย่างมาก หลาຍมาตรา มาตราที่สำคัญ เช่น มาตรา 43 กำหนด ให้รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ให้ทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายมาตรา 81 กำหนด ให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งถือเป็นกฎหมายแม่นที่เกี่ยวกับการศึกษานับแรกของประเทศ ไทย คือ พราชนบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 สาระ บัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ มีความสำคัญเกี่ยวเนื่องกับการจัดปฏิรูปการศึกษา ปรับปรุงแก้ไขระบบ ค่างาหาราชค้าน ทั้งค้าน โครงสร้างระบบการบริหารและการจัดการศึกษา มีการกระจายอำนาจทาง การบริหาร และการจัดการศึกษา ไปสู่สถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษา การให้ประชาชนและ ห้องถัน ได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การกำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา และการ ปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เด่นตามศักยภาพการพัฒนาบุคลากรทางการ ศึกษา คือ ครูและผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา การบริหารและจัดการเกี่ยวกับทรัพยากร แหล่งเรียนรู้และการศึกษา เหล่านี้เป็นแนวคิดและยุทธศาสตร์แบบใหม่ ซึ่งต้องสร้างความรู้ความ เข้าใจให้เกิดขึ้นตรงกันระหว่างหน่วยงานบุคลากรผู้ปฏิบัติ และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกฝ่าย (เชิง รุณเจริญ, 2545, หน้า 18-25)

การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ตามที่ระบุไว้ข้างบนใน มาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่า “ให้ กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งค้านวิชาการงบประมาณการบริหาร งานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และ สถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง...” และ ในมาตรา 40 ที่ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่ประกอบด้วยด้วยตนเองผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholders) เพื่อทำหน้าที่กำกับ สนับสนุน และส่งเสริมการบริหารจัดการของสถานศึกษา (กรมสามัญศึกษา, 2542, หน้า 109-111) นั้นเป็นการ นุ่งห่วงให้การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา เป็นเครื่องมือที่จะเพิ่มประสิทธิผลใน การศึกษาเพื่อสนับสนุนความต้องการของผู้รับบริการและห้องถัน โดยมีความเชื่อว่าการตัดสินใจที่ดีที่สุด ต้องมาจากคณะกรรมการบุคคลที่ใกล้ชิดและเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด ดังนั้นถ้ามอบให้สถานศึกษา

เป็นฐานปฏิบัติการ มีอำนาจ มีอิสระ และมีความคล่องตัวในการบริหารและตัดสินใจ ด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านการบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ในรูปของคณะกรรมการสถานศึกษา โดยส่วนกลาง ไม่เข้าไปควบคุมสั่งการแต่กำหนดนโยบายและกำกับดูแลอยู่ภายนอก ก็จะทำให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนได้อย่างแท้จริง

การกระจายอำนาจไปยังสถานศึกษาเป็นไปตามแนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management หรือ SBM) ซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการบริหาร และจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรง ให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ มีอิสระและความคล่องตัวในการตัดสินใจในการบริหารจัดการ ทั้งด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารทั่วไป โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งเป็นตัวแทนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholders) ร่วมกันบริหารสถานศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด (Myers and Stonehill, 1993, p.1 ; David, 1996, pp. 4-5 ; Cheng, 1996, p. 44 ; อุทัย บุญประเสริฐ, 2543, หน้า ข-ค)

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการบริหาร และการจัดการศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างมากmany ทั้งหลักการแนวคิด การกิจ กลยุทธ์ รูปแบบการตัดสินใจสั่งการ รูปแบบ ภาวะผู้นำ การใช้อำนาจ การใช้ทรัพยากร เทคนิคการบริหารจัดการฯลฯ เนื่องจากโรงเรียนหรือสถานศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้วยตนเองมากที่สุด ต่างจากเดิมที่ต้องถูกควบคุมโดยหน่วยงานจากส่วนกลาง (Cheng, 1996, pp. 45-51 ; ประสิทธิ์ เนื้อวรี, 2544, pp. 25-31 ; คำริ บุญชู, 2545, หน้า 2-7)

เนื่องจากการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นเรื่องใหม่ในวงการบริหารการศึกษา ของประเทศไทย ซึ่งการบริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีวัฒนธรรมในการบริหารในระบบราชการ เกย์ขึ้นกับการบริหารจากส่วนกลางหรือรับคำสั่งและแนวทางจากส่วนกลางเป็นหลัก (อุทัย บุญประเสริฐ, 2543, หน้า 3-4) นอกจากนั้นยังมีปัญหา และอุปสรรคสำคัญในการนำการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไปใช้ในโรงเรียน ได้แก่ ปัญหารือเวลา เนื่องจากกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้นทำให้บุคลากรต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากเวลาทำงานปกติในแต่ละวัน ปัญหาความคาดหวัง โรงเรียนส่วนใหญ่จะกระตือรือร้นในการจัดทำโครงการ และดำเนินการเปลี่ยนแปลงเรื่องต่างๆ ในช่วง 2 ปีแรก เมื่อไม่ปรากฏผลสำเร็จรวดเร็วดังที่คาดหวัง ทำให้เกิดความท้อแท้ ปัญหาคณะกรรมการสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนน้อยมากและไม่มีความชัดเจนในบทบาทของตนเอง ปัญหาความไม่สอดคล้องระหว่างความต้องการและการปฏิบัติงานของครู เช่น ครูต้องการมีอำนาจตัดสินใจเรื่องหลักสูตรและ

การเรียนการสอน แต่เบ็ดการศึกษา ก็ไม่ได้มอบอาจให้โรงเรียนดำเนินการอย่างแท้จริงและโรงเรียน บางแห่ง ก็ถูกกำหนดให้นำการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมาใช้ในการบริหารโรงเรียน โดยไม่ได้เกิดความต้องการที่แท้จริงของครู ทำให้เกิดปัญหาดังแต่เริ่มน้ำในนาข้าวไปปฏิบัติ และปัญหานางโรงเรียนไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องที่เป็นหัวใจของโรงเรียน คือ เรื่องการจัดการเรียนการสอน ของนักเรียน แต่เน้นในเรื่องการบริหารจัดการและกิจกรรมอื่นๆ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2543, หน้า 90-93)

กรุงเทพมหานครในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหาร กิจการของกรุงเทพมหานคร และมีภารกิจหนึ่งที่สำคัญ คือ การจัดการศึกษา โดยสำนักการศึกษา เป็นหน่วยงานหลักร่วมกับสำนักงานเขตในการจัดการศึกษาภาคบังคับ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 และในปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้งหมด 431 โรงเรียน โดยกระจายในพื้นที่ 50 สำนักงานเขต เปิดสอนในระดับประถมศึกษาทุกโรงเรียนและยังสามารถเปิดสอนในระดับชั้นก่อนประถมศึกษาอีกด้วยทุกโรงเรียน (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2549, หน้า 1-3) โดยทุกโรงเรียนต้องทำการบริหารจัดการสถานศึกษาตามแนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เช่นเดียวกับสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไม่มีรูปแบบตายตัว แต่เป็นการบริหารที่เกิดจากการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ และปรับปรุงแก้ไขพัฒนาอย่างต่อเนื่องของผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยเฉพาะผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา (กรมสามัญศึกษา, 2544, หน้า 6) โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้บริหารจัดการตามแนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 แต่ยังไม่มีผลการวิจัยที่บ่งบอกปัญหาอุปสรรค หรือความสำเร็จในการบริหารตามแนวคิดนี้

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2549) ทำการวิจัยคิดตามประเมินผลการบริหารจัดการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของสำนักการศึกษาที่ต้องการให้สถานศึกษา ของกรุงเทพมหานครทุกแห่ง สามารถใช้ระบบการบริหารโรงเรียนเป็นฐาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าประสงค์ภายในปี 2551 วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้บริหาร ศึกษา และสภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารการศึกษาแต่ละระดับมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไม่เท่ากัน บางส่วนไม่นั้นในว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจะประสบความสำเร็จ สภาพการบริหารมีความก้าวหน้าในการกระจายอำนาจการบริหารงานวิชาการมากที่สุด ยังมีปัญหาการกระจายอำนาจในด้านอื่นๆ และการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ผู้จัดในฐานะครุพักรูบบิบติดการสอนอยู่สถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติตามนโยบายการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร จึงมีความสนใจที่ทำการศึกษาการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ โรงเรียนสำนักงานเขตชนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติตามการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูป ระบบบริหารการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติให้มีอิสระและเป็นประชาธิชั้น ต่อสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ใน การนำผลการวิจัยไปขับผลต่อการคิดคามประเมินผลการ ปฏิบัติตามแนวทางการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับทุกโรงเรียนในสังกัดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียน ในเขตชนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร
- เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ โรงเรียนในเขตชนบุรีสังกัดกรุงเทพมหานครจำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครู
- เพื่อศึกษาปัญหาและเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียน เป็นฐานของโรงเรียนในสำนักงานเขตชนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ของโรงเรียนในเขตชนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยขึ้น 3 มาตรฐานบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็น ฐาน ได้แก่ มาตรฐานกระจายอำนาจ มาตรฐานบริหารแบบมีส่วนร่วม และมาตรฐานบริหารจัดการ ที่ดี

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูและผู้บริหาร โรงเรียนเขตชนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 357 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครชี้และ

มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 608-609) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 185 คน และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ (independent variable) คือ สถานภาพทางค่าแห่งของผู้ศึกษาแบบสอบถาม ได้แก่

3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

3.1.2 ครู

3.2 ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในเขตชนบท สร้างค่ากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน โดยศึกษาตามหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 3 มาตรฐาน ได้แก่

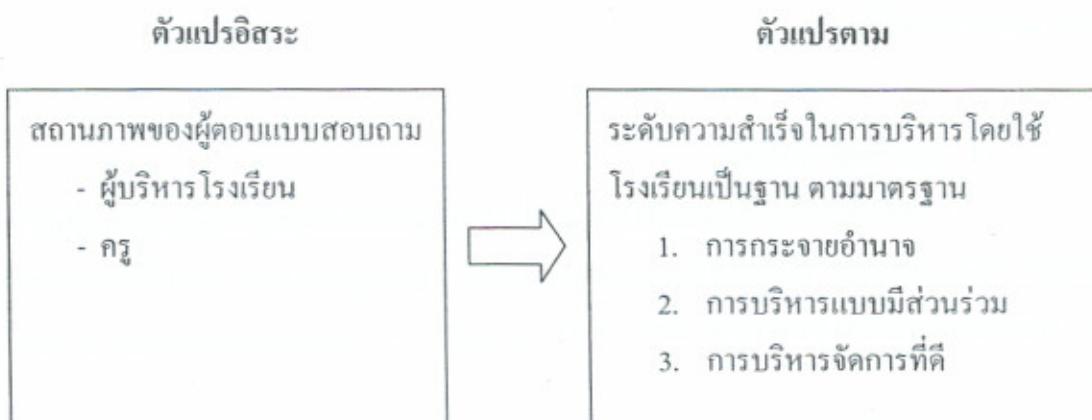
3.2.1 มาตรฐานกระจายอำนาจ

3.2.2 มาตรฐานบริหารแบบมีส่วนร่วม

3.2.3 มาตรฐานบริหารจัดการที่ดี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้เขียนมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. กรุณะผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในเขตชนบูรี สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยกัน
2. ระดับความสำเร็จในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในเขตชนบูรี สังกัดกรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของกรุณะผู้บริหาร ด้วยกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหาร หรือการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง แนวคิดการกระจายอำนาจให้สถานศึกษามีอิสระและความรับผิดชอบในการบริหารสถานศึกษามากที่สุด

การจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง แนวความคิดที่ใช้ในการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ประกอบด้วย มาตรฐานกระจายอำนาจ มาตรฐานบริการแบบมีส่วนร่วมและ มาตรฐานบริหารจัดการที่ดี โดยสถานศึกษามีความเป็นอิสระในการดำเนินการและชุมชนมีส่วนร่วม

มาตรฐานการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการกระจายอำนาจ ได้แก่ สถานศึกษามีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารจัดการด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไปเพื่อประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

มาตรฐานการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ สถานศึกษามีระบบการบริหารและจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมโดยองค์คณะบุคคลและเครือข่าย สถานศึกษาเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและจัดการศึกษา

มาตรฐานการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการบริหารจัดการที่ดี ได้แก่ สถานศึกษามีระบบการบริหาร และจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของพระราชนูญญาติการศึกษาแห่งชาติ สถานศึกษามีระบบการบริหาร และจัดการศึกษาที่ยึดหลักธรรมาภิบาลเพื่อมุ่งผลประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ สถานศึกษามีระบบการบริหารและจัดการศึกษาที่พร้อมรับการตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพ

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ข้าราชการครูผู้ดูแลรับผิดชอบดูแลนักเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าวในโรงเรียนเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร

ครู หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนอยู่ในโรงเรียนเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร

สำนักงานเขต หมายถึง สำนักงานเขตธนบุรี ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานปกครอง ท้องถิ่น การทะเบียน การโภชนา การรักษาที่สาธารณูปการ จัดเก็บรายได้ ฯลฯ และการดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา ควบคุม คุ้มครอง โรงเรียนประถมศึกษาชั้งอุดมในเขต

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ค้านนโยบายและการจัดการศึกษา ผลการวิจัยทำให้สำนักการศึกษาระบุกรุ่งเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครในเขตธนบุรี ทราบระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาตามแนวคิดการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ทราบปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน แล้วกำหนดคนนโยบายและวางแผนปรับปรุงพัฒนาให้โรงเรียนสามารถการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานประสานความสำเร็จยิ่งขึ้น

2. ค้านวิชาการ เป็นการศึกษาการประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง ค้านการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ไปใช้กับการจัดการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นบทเรียนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเทกอื่น ໄก์เรียนรู้ และนำไปปรับปรุงพัฒนาการบริหาร โรงเรียนในสังกัดต่อไป